

Mens en Wereld

7e Jaargang no. 5 - Mei 1952

MAANDBLAD VOOR BUITENKERKELIJKEN ★ UITGAVE VAN HET HUMANISTISCH VERBOND

Modekwestie

HET lijkt mij dat het waar is dat kunstenaars eerder en zuiverder voelen aankomen in welke richting de geesten der mensen zich begeven. Wat wisselt in de loop der geschiedenis?

Uiterlijkheden als kleding, instrumenten, tempo van het leven en, vooral, de denkrichting en de gevoelsstemmingen. Sommige tijden zijn optimistisch, andere vervuld van ondergangsgedachten, sommige perioden is het rationele denken van betekenis, en als reactie komen de gevoelens naar voren.

Het gaat mij in dit artikel nu om de gevoelsbetoning, dus een weinig constante, wisselende en subjectieve instelling ten aanzien van leven en vooral toekomst. Dus deze vraag wordt gesteld: hoe zien de kunstenaars van onze tijd de samenleving, het leven en verder: mogen wij dan de gevolgtrekking maken dat wat zij voorvoelen en uitdrukken, later algemeen wordt, dus doordringt tot de niet scheppende mensen?

SINDS de eerste wereldoorlog is er, ik durf het wel zo stellen, geen groot kunstwerk gemaakt, of het zei of schreeuwde dat de samenleving verscheurd en verleugend is, de mens een wrede en gewelddadig dier is, schoonheid een verloren illusie uit vervlogen tijden is, idealisme niets vreselijks heeft kunnen voorkomen. Optimistischer vormen en klanken deden aan als verouderd of kinderlijk of zoet. De kunstenaar, na de Napoleontische oorlogstijden gevlucht in de romantiek, vluchtte na de eerste en de tweede wereldoorlog — die eigenlijk één zijn — in de abstractie, in de vormen die geen verband meer hadden met de zintuiglijke wereld. En voorzover b.v. de letterkunde nog begrijpelijk is voor een gemiddeld sterveling, heerst daarin een volstrekte hopeloosheid.

Ik zou onder de grote schrijvers uit onze tijd niemand kunnen aanwijzen in wiens werk iets verheffends, iets gezonds, iets hoopvol of positiefs is te ontdekken. Verraad, moord, sexualiteit zonder tederheid, volstrekt egoïsme, barbaarse taal, stalen hardheid en overtuigd nihilisme, opgeschreven en verbeeld in een wellustige eerlijkheid, zo liggen de boeken voor ons, zo doorsteken de schilderijen ons, zo vernietigen de klanken onze trommelvliezen.

En inderdaad, als zij, die gevoelige kunstenaars, het juist aanvoelen — en dat deden zij tot nog toe — dan kan geen kerk, geen humanisme, geen good-will organisatie, geen bezinnen op het verleden, West-Europa en Amerika behoeven voor een nihilisme, zoals zelfs Nietzsche het niet heeft durven voorspellen.

MAAR nu het punt waar het op aankomt. De verschillende kerken erkennen de juistheid van de schildering der kunstenaars en zijn geneigd te zeggen dat zo de natuurlijke mens is, teruggeworpen op zichzelf wordt hij zó en redding is alleen mogelijk als het rijk van de Genade wordt erkend of weer wordt gevonden. Het Franse existentialisme ziet de hopeloosheid en de absurditeit van het bestaan als

werkelijkheid, als de ware situatie van de mens en maakt uit deze nood een paar kleine deugden. Het zou struisvogelachtig, naïef en kinderlijk zijn om de hier geschetste situatie niet te willen zien en erkennen als buitengewoon ernstig. Zij die dit ontkennen zijn of kleine rationalisten of individualistische bloemetjesplukkers of vluchtende zonne-baders.

MAAR heeft het moderne humanisme dan geen antwoord te geven aan de nihilisten, aan de gelovigen, aan deze existentialisten? Zeer bescheiden, maar daardoor niet minder overtuigd, merkt het humanisme toch op, dat de gevoelsinstelling der mensen beslissend is voor de betrokkenen, maar niets zegt ten aanzien van de waarheid van de menselijke situatie in het kosmisch bestel. De ervaring leert de humanist dat het ook weer anders zal worden, leert dat liefde en trouw, verantwoordelijkheid, schoonheid en tederheid er nog zijn, al verschijnen deze zaken niet in de boeken van nu.

Deze humanist die ik schets heeft wat geduld, ziet wat ruimer, heeft oog voor oude tijden en maakt onderscheid tussen modekwesties en de grote onderstromingen.

BOVENAL ziet hij in dat juist de gevoelsinstelling ten aanzien van de eigen tijd voor een beslissend gedeelte haar oorzaak vindt in de gebeurtenissen der samenleving waaraan hij iets kan veranderen, en in die wil tot veranderen, in die activiteit overwint hij het nihilisme. Indien het existentialisme de uitdrukking is van een verworpen samenleving dan is dat voor de existentialist een bewijs van de waarheid van zijn theorie, voor de humanist die ik schets een bewijs van de onjuistheid van de theorie omdat bij een veranderde samenleving dit existentialisme zou opgeheven worden.

En het antwoord aan de gelovige moet zijn dat de humanist overtuigd is van zijn kleinheid, afhankelijkheid, onvolkomenheid, maar dat hij zichzelf zou verraden als hij af zou stappen van het enige instrument dat hij heeft om tot waarheid te geraken, de toets van zijn rede. De wereld van de gelovige, datgene wat voor hem de essentie is, een bovennatuurlijke wereld, is voor de humanist niet waar.

LEZER, een mens staat 's ochtends op, hij is goor en somber, hij gaat naar de W.C., hij wast zich, hij eet, hij werkt, hij drinkt, hij eet, hij ziet bloemen, kinderen, hij vloekt, hij maakt plannen, hij praat, hij paart, uit liefde of lust of beide, hij droomt, hij wordt ontroerd, geërgerd, moe, hij geniet aan zijn radio, hij heeft geldzorgen, maakt vakantieplannen, leest, drinkt, hoort een vuile mop en hoort een vogel.

En als nu de letterkunde gaat over de goorheid, het gaan naar de W.C., het paren als daad, het vloeken, het zich ergeren, het vechten, de vuile grappen? Wat zegt U dan? Zo is het leven? Ik niet. Ik ben geneigd te zeggen: eenzijdig, een modekwestie.

H. B.

ACTUALITEITEN

● *Het humanisme vindt zijn kracht in zichzelf en niet in de waardering van buitenaf.* Wel maken wij onderscheid in de beoordelingen. Er is begrip en onbegrip, er is kritiek waar wij ons voordeel mee kunnen doen, er is (meer) tendentieuze afwijking. Wij wonen niet op een eiland en doen er goed aan de beoordelingen en veroordelingen van het humanisme, zoals het in het Humanistisch Verbond te voorschijn komt, althans te signaleren. Dit is onze plicht terwille van het goed recht van ons standpunt, terwille van onze rechtmatige plaats en betekenis in de samenleving. Wij willen dat er met het moderne humanisme rekening gehouden wordt en dat gebeurt ook. Het geeft ons voldoening als dit geschiedt op de wijze waarvan wij hier melding maken nl. in:

● *Een ernstige discussie over het moderne humanisme*, op de vergadering van de Moderne Theologen, de vorige maand te Amsterdam gehouden, waar Dr J. A. de Koning sprak over „De actuele relatie Vrijzinnig Protestantisme—Modern Humanisme”. Hij wees op de mogelijkheid en wenselijkheid van samenwerking op sociaal en cultureel gebied, juist omdat de anti-humanistische krachten en strekkingen thans zo dreigend zijn. Dit was een verheugend kloek en moedig woord in een gezelschap, waar het niet-christelijk karakter van het H.V. natuurlijk werd onderstreept. Dat het vrijzinnig protestantisme

Wereld-Unie van Vrijdenkers

Het dertigste Internationale Congres van de Vrije Gedachte wordt dit jaar van 22 tot 26 Augustus te Brussel gehouden. Onderwerpen van bespreking zullen zijn: Het antwoord op de Encycliek „Humani Generis”; De Vrije Gedachte en de Organisatie van de Nieuwe Wereld; De betrekkingen tussen de Kerken en de Staten; De Jeugd en de Vrije Gedachte.

Inlichtingen bij de secretaresse van de Wereld-Unie: Mej. P. H. Pardon, rue St. Martin 32, Leuven (België).

Van de Redactie

Het artikel „Vredesmogelijkheden” in het Februari-nummer en de bijdragen over „De Humanist en de Bewapening” in het Aprilnummer waren voor enkele lezers aanleiding tot brieven aan de redactie. Door plaatsgebrek is het helaas niet mogelijk in dit en de eerstvolgende nummers op de opgeworpen problemen nader in te gaan, zodat wij de brieven schrijvers geduld moeten vragen. Ook de kwestie „dogmatiek en ethiek” komt t.z.t. nog nader aan de orde.

zich zijn humanistische elementen en traditie goed bewust blijft, daarvoor kan contact met het onchristelijk humanisme slechts bevorderlijk zijn. Omgekeerd kunnen wij ons afvragen of de hier gestelde vraag naar de gemeenschap vormende kracht van het modern humanisme zinvol is en ons beraden over de opmerking, dat het humanisme met zijn wijsgerige grondslag nog lang niet klaar is.

● *Bedreigde vrijzinnigheid.* In verband met het bovenstaande mag de vraag naar de gemeenschap vormende kracht aan het vrijzinnig protestantisme zelf gesteld worden. De N.R.Ct. van 3 April maakt opmerkelijk op een artikelenreeks in „Kerk en Wereld” van ds A. Faber, die schreef over de veroudering, verarming en vereenzaming der vrijzinnigheid. Het is een feit dat de gewone man het voorheen scherp omlijnde karakter der vrijzinnigheid mist en de verlokking ondergaat of zich aan te sluiten bij de huidige orthodoxie, die zegt geen richtingen meer te kennen, of, als hij dat niet presteert, bij het onkerkelijk humanisme zijn heul te zoeken.

● *De scheidingslijn blijft het Christendom*, dat nog iets anders is dan de religiositeit. Deze blijft een interne humanistische gelegenheid. Het Christendom is echter een zeer samengestelde grootheid. Vinden wij bij (sommige) vrijzinnigen een zekere verwantschap, bij de rechtzinnigen zeker niet, maar wel een diepgaand verschil tussen bijv. de bekrompen opvattingen van minister Mulderij en die welke door een inzender in de N.R.Ct van 5 Maart vertolkt wordt ten aanzien van de geestelijke verzorging van gevangenen. Deze zegt bereid te zijn humanistische geestelijke verzorging als „een goede zaak te accepteren”, terwille van de bedreigde humaniteit.

● *Godloosheid en humanisme* heet een groot artikel in De Nieuwe Eeuw van 1 Maart, waarover plaatsgebrek ons dwingt kort te zijn. Het betoog is overigens curieus genoeg: de pretentie van het H.V. als vertegenwoordiger van buitenkerkelijk Nederland op te treden is ongeachtvaardigd; buitenkerkelijkheid sluit niet de godloosheid in die het H.V. aanhangt; het gaat dus niet aan dat het H.V. de geestelijke verzorging van D.U.W.-arbeiders, militairen en gevangenen op zich neemt, ze met overheidssteun nog van hun godsbesef berooft. Wat mogelijk is volgens het blad is dit: om „een in het zedelijk kader onze Nederlandse wetgeving passende zedeleer aan deze mensen voor te houden en het nog aanwezige godsbesef te verlevendigen”, moet er een „sociaal ambtenaar” komen die de kerkelijken naar dominé of aalmoezenier verwijst, de anderen „zelf voor zijn rekening” neemt. De enkele godloze, die dit per se wil, zou kunnen vragen om bezoek van de zijde van het (godloze!) H.V. Zie zo, we zijn er, als er nu, en daar hoeven we

Krentenbrood met kiezelsteentjes

Stem der jongeren:

„Het Humanisme geeft stenen voor brood”, sprak minister Mulderij. Hij was zeker in de war gebracht door de — humanistische — minister van Wederopbouw, die nu eenmaal stenen broodnodig heeft voor onze woningbouw. Och ja, een minister is ook wel eens in de war.

(Jonge Kracht, Mei 1952)

Stem der dichters.

Waarom zou men kindren kwetsen,
die nog in hun spel geloven,
door te zeggen dat hun stenen
niet veranderen in brood?

Uit: H. J. van Tienhoven, Wichelroedelopen, 1951

niet bang voor te zijn, maar geen „godloze” sociale ambtenaar wordt aangesteld. Aanbevolen lectuur.

● *Dominocratie in Zuid-Afrika?* De Volkskrant van 10 April maakt melding van een verklaring van Dr D. J. J. de Vos te Kaapstad, dat de „Broederbond”, waarin duizend politiek georiënteerde predikanten zijn georganiseerd, de regering beheerst, de oorspronkelijk Ned. Herv. Kerk tot een dodelijk politiek wapen heeft gevormd, handel, industrie, kerk, school en gemeenteraden doordringt en alle vrijheden wil vernietigen behalve de hunne. Dr de Vos behoort tot een krachtige groep, die zich van deze kerk heeft afgescheiden. Als dit waar is, zien wij hier wederom het schouwspel van een kerkelijke groepering, die op ondemocratische wijze het politieke leven beheerst. En overigens daarbij het revolutionaire proces, in de eerste plaats in geestelijk opzicht, maar uiteraard daarnaast ook in de politieke sector, zal versnellen, hetgeen zij juist met alle middelen wil voorkomen.

A. H. GERHARD STICHTING

Tehuizen voor Buitenkerkelijke Ouden van Dagen

Eerste Verantwoording van ontvangen donaties en giften. In totaal ontvangen van 25 Januari tot 17 Maart 1952: f 3.020,25. Specificatie in een volgend nummer.

Stuurde U Uw bijdrage al? Verdere giften worden gaarne tegemoet gezien door de penningmeester van de A. H. Gerhard Stichting, I. E. v. d. Driesschen, Coöperatiehof 7 hs., Amsterdam, postgiro nr. 557501 ten name van de A. H. G. Stichting te Amsterdam.

Kwatrijnen

1. Waar toch de grenslijn tussen goed en kwaad?
Geen boek, geen wet waar 't in geschreven staat;
In 't eigen innerlijk is 't ware weten,
Zelf is de mens van alle ding de maat.
2. O, Gij, wiens naam op aller lippen zweeft,
Die openbaring zijt in al wat is en leeft,
Nooit zag één ook de slip maar van Uw kleed,
Daarom dat wie U kent geen naam U geeft.
3. Toen ik ontwaakte en het leven binnenschreed,
Was mij de wereld blijde ter ontvangst gereed.
Alzo zal ook de dood mij als bekend verschijnen
En 'k zal beminnen hem zoals ik 't leven deed.

Naar Rabindranath Tagore
door Elisabeth Buunk (†)

UIT en OM het H.V.

Werkzaamheden Hoofdbestuur

De mogelijkheden voor een conferentie-oord van het H.V. op de Veluwe werden in de H.B.-vergadering op 26 April uitvoerig besproken. De financiële consequenties zijn niet gering en het is nog zeer de vraag of met het oog hierop het aantrekkelijke aanbod, dat op het congres gedaan werd, kan worden aanvaard. De onderhandelingen hierover zullen nog worden voortgezet.

Voorts werd uitvoerig gesproken over de behandeling in de Kamers der Staten-Generaal van onderwerpen, waarbij het Humanisme of het H.V. ter sprake kwamen.

Jaarverslag 1951 Humanitas

Het zeer uitvoerige jaarverslag van Humanitas over 1950 bevat behalve verslagen van secretariaat en penningmeester ook een overzicht van de organisatie en uitvoering van het maatschappelijke werk in 1951 van de directrice van het Centraal Bureau.

Studenten-Vereniging op Hum. Grondslag

Het Hoofdbestuur van de S.V.H.G. is voor het jaar 1952—1953 als volgt samengesteld. W. J. Schrader, praeses; J. A. Ankum, vice-praeses; Mej. P. Y. F. v. d. Meulen, ab-actis I; D. L. Looysen, quaestor; Mej. T. Schenk, ab-actis II. Het ab-actiaat (secretariaat) is gevestigd: van Bemmelenstraat 17, Leiden.

Moderne Jeugd Raad

Ook dit jaar organiseert de M.J.R. weer een studiereis, ditmaal van 9—23 Augustus naar Engeland. Deelnemersprijs f 150,—. Inlichtingen: M.J.R., Keizersgracht 717, Amsterdam.

De motor draait . . .

Gemeenschappen.

Een aardig idee, toegepast door verschillende gemeenschappen is, om in het plaatselijk maandblad van de gemeenschap de namen en adressen van de nieuwe leden te melden. Met een paar regels van welkom erbij worden ze dan meteen in de kring van leden opgenomen. In sommige gemeenschapsbladen vind ik van tijd tot tijd respectabele rijen van zulke nieuwe leden. Mocht het eens een enkele keer voorkomen, dat iemand bezwaar heeft tegen de publicatie van zijn naam op deze wijze, dan kan men die naam altijd weglaten, maar dat zal wel sporadisch voorkomen. In één van de vorige nummers heb ik geschreven over het instellen van wijkhoofden. Zulk een regelmatig contact met de leden heeft zeer veel betekenis, vooral als men weet te voorkomen, dat het alleen maar contributie-ophalerij wordt. Men leert er de wensen van de leden door kennen en de leden krijgen het idee er bij te horen. In Hengelo gaat men ondertussen nog een stapje verder,

Rectificatie

In het artikel „In de Vacantie ook Zij met Vacantie” in het April-nummer is het gironummer van Humanitas te Amsterdam onjuist vermeld. Dit moet zijn: 582000. Zij die reeds hun bijdrage gireerden, behoeven zich niet ongerust te maken, dat hun bijdrage niet te bestemder plaatse komt. Daar is voor gezorgd. Zij die nog geen bijdrage gireerden, kunnen het nu op het goede nummer doen, onder vermelding van: „Adoptie Kinderuitzending”.

Maar....., doet U het dan ook meteen even?

Hieronder ter herinnering nog eens een kort overzicht van de verschillende kampen, enz. In de folder, aan te vragen bij het Centraal Bureau, Bleyenburgerstraat 1, Utrecht vindt U uitgebreider gegevens.

Zomerschool (Amersfoort) 26 Juli—2 Aug. Onderwerp: De Functie van het Moderne Humanisme.

Familiekampen (Ruighenrode, Lochem) 12—19 Juli, 19—26 Juli, 26 Juli—2 Aug.

Familietentenkamp (Rijssen) 2—9 Augustus.

Vacantiekamp (M. Maartenshuis, Doorn) 9—16 Augustus.

Kindertentenkampen (Rijssen) 26 Juli—2 Aug., 9—16 Aug.

Scholierententenkampen (Hellendoorn) 17—24 Juli, 24—31 Juli, 31 Juli—7 Aug. Inl.: J. J. Vos, Regentesselaan 32, Utrecht.

Jongerententenkampen (Ommen) 26 Juli—2 Aug., 2—9 Aug.

Inl.: C. Sjollema, Daltonstraat 27, Hilversum.

Kamp Hum. Jongeren Gemeenschap. Inl.: Mej. E. Brouwer, Grensstr. 6, Amsterdam.

daar gaat men de stad in vier wijken indelen en iedere wijk krijgt zijn eigen bestuur, half April gaat men starten en men hoopt dan in snel tempo te komen tot de realisering van 4 wijken van ieder 100 leden. Ook in Amsterdam kent men een dergelijke wijkindeling, wijkgemeenschappen dus. Gemeenschappen, die over de 200 leden geraken, komen voor dit probleem te staan, we mogen ze dan de oplossing van Hengelo aanbevelen, ik heb wel eens de indruk, dat men te lang met te grote groepen blijft werken.

In Deventer bestaat nu reeds enige jaren, onder de enthousiaste leiding van Dr A. Daan, een groepje jonge lieden, die eenmaal in de week bijeenkomen en dan met elkaar spreken over het Humanisme en de daarbij naar voren komende problemen. Een cursus Humanistische vorming dus voor jongeren. Vanuit verschillende gemeenschappen vraagt men ons of er niet iets gedaan kan worden voor de jongeren van 15 tot 18 jaar. Welnu laat men het voorbeeld van Deventer dan eens volgen, in de handleiding voor functionarissen van gemeenschappen vindt men juist over dit onderwerp een apart hoofdstuk. Bestudeert dat eerst voor U begint. En dan nog een advies en een waarschuwing tegelijkertijd: het slagen van zulk een groepje is in hoge mate afhankelijk van

het feit of U er in slaagt een werkelijk geschikte leider of leidster te vinden. Het overleg hierover is dus het eerste dat aan de orde komt.

Mag ik nog even terugdenken aan het congres? Dan denk ik aan de Zondagmorgen die zo uitstekend inzette met de prachtige muziek van het trio uit Hilversum. Ik kan me voorstellen, dat menig gemeenschapsbestuurslid met een zekere jalousie heeft gedacht: Als wij ook eens zoiets op onze Zondagochtendbijeenkomsten konden hebben. Ik moet dan zeggen, dat behoort niet helemaal tot de onmogelijkheden. Het Verbond is aangesloten bij de Vereniging voor Huismuziek. In onze gemeenschappen zijn vele muziekliefhebbers. Waarschijnlijk zijn wij, via de juist genoemde vereniging, in staat deze muziekliefhebbers binnenkort goede kamermuziek te leveren, die zich leent voor muzikale omlijsting van onze Zondagochtendbijeenkomsten. Kunnen onze gemeenschapsbesturen er niet voor zorgen, dat onze muziekbeoefenaars elkaar vinden en voor de Zondagochtenden of andere bijeenkomsten goede muziek gaan instuderen? Dat behoeft in het geheel niet te leiden tot Humanistische muziekgezelschappen, het gaat hier om een los-vaste verbinding met een bepaald doel. Onze bijeenkomsten zouden er zeer door winnen! Ik kan U verzekeren, dat U er binnenkort in deze rubriek en elders meer van hoort.

Boeken voor Zuid-Limburg.

Wij hebben stellig enig succes gehad met onze boeken-actie voor Z.-Limburg, een honderdtal boeken is binnengekomen. We hadden er echter graag minstens driehonderd. U weet nog, dat we allerlei boeken kunnen gebruiken: romans (vooral moderne), studiewerken, reisbeschrijvingen, biografieën, enz. Wie helpt nog een handje? Wie er meer van wil lezen, kijkt in de Motor van Maart. Boeken opzenden aan:

H. LIPS,
Madoerastraat 15, Amersfoort.

Beminnelijke humanistische heidenen

zo meent een goed-orthodoxe ouderling van de Nederlands Hervormde kerk de redactie van de Groene Amsterdammer te moeten aanduiden. Die ouderling, wel te verstaan, is een trouw lezer van de Groene, en hij bezigde die qualificatie in een brief, waarin hij, na ontvangst van het kerstnummer van de Groene, uitdrukking gaf aan zijn warme waardering voor ons blad.

Beminnelijk?... wij weten het niet. Heidenen?... wij geloven het niet. Humanistisch?... ja, als het betekent dat wij ons baseren op eerbied voor de mens als mede-deelhebber aan geestelijke waarden. Want de Groene erkent geen mede- of tegenstanders, doch slechts mensen. En dit is dan misschien wat de Groene zoveel vrienden van elke kleur bezorgt.

Behoort U al tot hen? Voor f 15,— per jaar of f 3,75 per kwartaal kunt U óók een „beminnelijke humanistische heiden” worden. En als U liever eerst nog even de kat uit de boom wilt kijken, vraagt dan enige proefnummers aan. Ons adres is: Frederiksplein 22—24, Amsterdam; ons gironummer 72880.

Bibliotheekaresse te 's-Gravenhage, in het bezit van een Remington-schrijfmachine, volledig op de hoogte van corrigeren, ook op muziekgebied, vraagt

TYPE-OF CORRECTIEWERK

bij voorkeur van letterkundige of wetenschappelijke manuscripten.

Brieven onder M 2 C. B. Hum. Verbond

Jonge vrouw met 2 kl. kinderen
ZOEKT KENNISMAKING
(tot 35 jaar), liefst ook gescheiden.
Br. onder nr. M1 C.B. Hum. Verbond.

Dame, 42 jaar, natuurliefh., zou gaarne
KENNIS MAKEN
met beschaafd heer, leeft. tot 55 jaar, bij voorkeur weduwnaar.
Br. onder no. M 3 Hum. Verb., Bleyenburgerstraat 1, Utrecht.

Zo juist verschenen bij A. Storm
Keizerstraat 5, Utrecht - Giro 327213

Storm over Azië en Afrika

Een bedreiging van onze cultuur?

door Ir. P. Schut

14 pagina's Prijs f 0.25

Een beknopte, pakkende behandeling van dit, vooral voor humanisten zo buiten gewoon belangrijke vraagstuk.

Inkooprij		
10 exemplaren f 0.20	per stuk	
200 " - 0.17 1/2	" "	
500 " - 0.15	" "	

HUMANISTISCH THUISFRONT

geeft advies, hulp en bijstand aan militairen, gedemobiliseerden en hun gezinnen.

Centraal Bureau: Hekelveld 16, A'dam-C.,
telefoon: 38583.

EEN VERZEKERING MET GROTE VOORDELEN

IS HET

AURORA-GEZINSTARIEF

VRAAGT NADERE INLICHTINGEN BIJ:

N.V. LEVENSVZERKERING M.J.

AURORA Opgericht 1887

HERENGRACHT 62 - A'DAM - TEL. 47006-42878

De kerkelijken zorgen voor hun wezen door het instandhouden van weeshuizen etc.

Buiten-kerkelijken zorgen voor hun wezen door zich aan te sluiten bij de

WEEZENKAS

Vereniging op de grondslag van het beginsel „Opvoeding zonder geloofsdogma”

Inlichtingen omtrent het lidmaatschap bij de Secretaris W. DE HAAS,
Adm. de Ruyterweg 234, Amsterdam-W.